

ความเชื่อเรื่องพระพิฆเนศของคนในจังหวัดภูเก็ต

Beliefs about Ganesha among people in Phuket Province

ชนะพงศ์ แซ่เจี้ย¹ และพรรณาดี จำริง²

Chanapong Saejia¹ and Panwadee Khumjing²

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

Faculty of Education Phuket Rajabhat University

s6511149105@pkru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาความเชื่อเรื่องพระพิฆเนศของคนในจังหวัดภูเก็ตมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเป็นมาของพระพิฆเนศ พบร่วมประวัติของพระพิฆเนศส่วนใหญ่ก้าวเดินจากพระแม่ปาราทีและเป็นบุตรของพระศิวะและพระแม่ปาราที มีพิชาัยคือพระขันธกุมารและยังมีความเชื่อที่ว่าพระพิฆเนศว่ามีชาญา 2 องค์คือนางสิทธิและนางพุทธิและมีอรรถกถาในสิทธิชื่อว่าเกษมและจากนางพุทธิชื่อลาภอย่างไรก็ตามคำว่าส่วนใหญ่มักกล่าวว่าพระพิฆเนศทรงถือพระมหาจัรรอย่างยังล่วงจากการร่วมประเวณีอีกด้วย ถึงแม้การกล่าวถึงพระพิฆเนศจะมีความแตกต่างกันบ้างแต่ทั้งหมดล้วนแสดงให้เห็นว่ากล่าวถึงพระพิฆเนศองค์เดียวกันอีกวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเชื่อเรื่องพระพิฆเนศของคนในจังหวัดภูเก็ต พบร่วมความเชื่อเรื่องพระพิฆเนศเกิดขึ้นมาจากหลากหลายปัจจัยซึ่งส่วนใหญ่เชื่อว่าพระพิฆเนศเป็นเทพแห่งสติปัญญาและความสำเร็จการบูชาพระพิฆเนศจะช่วยให้ประสบความสำเร็จและเพิ่มพูนสติปัญญาและความเฉลี่ยวฉลาด

คำสำคัญ: พระพิฆเนศ, ความเชื่อ, การบูชา

Abstract

The objective of this research was to study belief in Ganesha of people in Phuket and background of him. It was found that most histories were originated from Parvati Devi and Shiva. He had older brother, Kartikeya. It was believed that he had 2 wives; Siddhi (spiritual power) and Buddhi (intellect). He had a son was born from Siddhi, Ka-sem and a son was born from Buddhi, Labha. However, most scriptures mentioned that Ganesha was in chastity as well

as he avoided copulation. Though it was differently mentioned about Ganesha, they referred the same person. In addition to belief in Ganesha of people in Phuket found that there had been coming from many factors. Most of them believed that Ganesha has been considered to be the Lord of Intelligence and Success. Worship with Ganesha supports achievement and intelligence.

Keywords: Ganesha, Belief, Worship

ที่มาและความสำคัญ

การเข้ามาของศาสนาพราหมณ์ดูจากสภาพทางภูมิศาสตร์การเดินทางของชาวอินเดียมาสู่ประเทศไทย ในรูปของการค้าขายโดยการเดินทางทะเลด้วยเรืออินเดียเป็นพื้นที่ที่ติดทะเลมากที่สุดพิธีกรรมของพราหมณ์ ประเพณีวัฒนธรรมเป็นแบบอินเดียได้มีหลักฐานของศาสนาพราหมณ์-อินดูที่เก่าที่สุดในดินแดนที่เป็นประเทศไทย ในปัจจุบันและอาเซียนตอนออกเฉียงใต้ (บำรุง คำเอก, 2558) ประวัติศาสตร์ไทยได้กล่าวถึงวัฒนาการ ความเชื่อและศาสนาของประชาชนคนไทยว่าด้วยการสร้างเทวสถานไว้ต้อนหนึ่งว่า "...สำหรับ เทวสถานใน ความเชื่อของศาสนาพราหมณ์นั้น ได้มีการสร้างเทวสถานเป็นองค์พระปrong สำหรับประดิษฐานพระผู้เป็น เจ้าของพราหมณ์ทั้งหลายรวมเรียกว่าพระไสยาสารรัตน์ได้แก่เทวruปของพระปรเมศวร (พระอิศวร) พระพิฆเนศ ศวร พระวิษณุจักร (พระนารายณ์) พระอุมา (ศักดิ์ของพระอิศวร) พระหิริหระ (เทวruปที่รวม พระศิวะกับ พระวิษณุไว้ในองค์เดียวกัน) จึงทำให้การทำบุญบำเพ็ญกุศลที่เป็นมงคลนั้นมีทั้งพิธีพระสงฆ์และพิธีพราหมณ์ ผสมผสานกันสืบมาจนทุกวันนี้ (ศิลปะ หินไชยศรีและไวชาลี หินไชยศรี, 2560)

คนไทยถึงแม้ว่าจะยอมรับนับถือพระพุทธศาสนาเป็นแนวคิด ความเชื่อและเป็นคติแบบแผนในการ ดำรงชีวิตมาช้านาน แต่ก็ยังรับเอาแนวคิดความเชื่อทางศาสนาอื่นมาเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวทางจิตใจโดยการ ผสมผสานได้อย่างลงตัวอีกด้วยโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อกล่าวถึงเทพเจ้า ฝิสาง เทวดา ไม่สามารถจะปฏิเสธได้ว่า คนไทยนับถือจำเพาะพระพุทธศาสนาหรือคำสอนของพระพุทธเจ้าแต่เพียงอย่างเดียว คนไทยยังรู้จักเครื่อง奉บ ถือกันเทพเจ้า เช่น พระพิฆเนศ พระพรหม พระวิษณุ พระศิวะเป็นต้น (ศิลปะ หินไชยศรีและไวชาลี หินไชย ศรี, 2560) การบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์เป็นวัฒนธรรมทางความคิดที่มุขย์สร้างขึ้นเพื่อก่อให้เกิดความมั่นคงทางด้าน จิตใจเนื่องจากความสุขที่เกิดขึ้นในจิตใจนั้นเป็นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ซึ่งถึงแม้โลกปัจจุบัน วิทยาศาสตร์จะมีอิทธิพลอย่างสูงในหลากหลายด้านแต่ก็มีอิทธิพลเรื่องที่วิทยาศาสตร์ไม่สามารถตอบสนอง

หนึ่งในเทพเจ้าอินดูที่ชาวพุทธไทยให้ความเคารพบูชา กันมากคือ “พระคเณศ” หรือ “พระพิฆเนศ” หรือที่เรียกกันทั่วไปว่า “พระพิเณศ” เป็นเทพเจ้าที่มีคุณเคารพบูชาอย่างแพร่หลายที่สุดในหมู่คนหลายชาติ หลากหลายและทุกชนชั้น ทั้งนี้ เพราะความเชื่อในศาสนาอินดูพระคเณศไม่ถือพระองค์และไม่เครียรังเกียจผู้ใด ทุกคนจึงเข้าถึงพระองค์ได้ไม่ว่าเด็ก ผู้ใหญ่ คนบุญ คนบาป คนมี คุณจน คนวรรณะสูงหรือคนที่ต่ำต้อยพระองค์ พร้อมที่จะรับฟังคำวิงวอนของทุกคนที่เข้าหาอยู่ตลอดเวลา (ศุภลักษณ์ หัตพนม, 2558) ดังนั้น ความเชื่อเรื่อง พระพิฆเนศเทพแห่งศาสนาอินดู มีความสำคัญต่อวิถีชีวิตของประชาชนคนไทยมาตั้งแต่อดีตมีประวัติ ความเป็นมาที่น่าสนใจและสำคัญยิ่งโดยเฉพาะบทบาทที่ชาวอินดูยกย่องให้เป็นเทพที่จะต้องทำการเคารพบูชา ก่อนเททองค์ อื่น เพราะมีความเชื่อว่าพระพิฆเนศเป็นเทพที่วางตัวเป็นกลาง บทบาทต่อความเชื่อความเคารพ และมือทิพลต่อวิถีชีวิตของสังคมไทยมาช้านานโดยเฉพาะอย่างยิ่งในวงการที่เกี่ยวข้องกับศาสนาหรือวัดใน พระพุทธศาสนาในสังคมไทยนับวันมีการก่อสร้างอย่างอลังการและทำให้ยิ่งใหญ่ระดับมีขนาดใหญ่ที่สุดในโลก หรือเป็นงานที่แสดงประดิษฐกรรมทางด้านศิลปวัฒนธรรมในสังคมไทย (ศิลปะ หินไซโครีและไวชาลี หินไซโครี, 2560)

การศึกษาเรื่องพระพิพเนศร์คงมีส่วนช่วยให้สามารถเข้าใจถึงประวัติความเป็นมาที่ไปที่มาของพระพิพเนศว่ามีจุดกำเนิดมาจากที่ใดและความเชื่อมโยงกับศาสนาพราหมณ์อินดูในไทยว่าเหตุใดพระพิพเนศจึงได้รับความนิยม ที่มาของความเชื่อในเรื่องพระพิพเนศที่มีผลกระทบต่อความเชื่อของผู้คนในสังคมเป็นวงกว้าง และสาเหตุที่ผู้คนต่างพากันนิยมไปกราบไหว้สักการะขอพรต่อพระพิพเนศดังนั้นการศึกษาเรื่องพระพิพเนสนั้น

จึงสามารถทำให้เข้าใจถึงอิทธิพลที่พระพิมเนคนั้นมีต่อผู้คนในสังคม และผลกระทบที่พระพิมเนคนี้ต่อสังคมทั้งด้านความเชื่อและวัฒนธรรมที่สืบทอดกันมาในสังคมเด้ออย่างช้านาน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความเป็นมาของพระพิมเนศ
2. เพื่อศึกษาความเชื่อเรื่องพระพิมเนศของคนในจังหวัดภูเก็ต

นิยามศัพท์

พระพิมเนศ หมายถึง เทพเจ้าในศาสนาพราหมณ์อินดูมีลักษณะมีเศียรเป็นช้างมีงวง牙 มีลำตัวเป็นมนุษย์มีขาข้างเดียวเป็นเทพเจ้าแห่งความสำเร็จและสติปัญญาปูร่องของพระพิมเนศยังแสดงถึงความเป็นมงคลและเป็นสัญลักษณ์แห่งความรู้และปัญญาที่ยั่งใหญ่

ความเชื่อ หมายถึง ความคิดหรือความเข้าใจในสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งส่วนใหญ่ได้รับอิทธิพลมาจากปัจจัยภายนอก อาจเป็นสิ่งที่พิสูจน์ได้หรือไม่สามารถพิสูจน์ได้ก็ได้ มีทั้งความเชื่อที่สืบทอดกันมาตั้งแต่สมัยอดีตหรือความเชื่อที่เกิดจากกลุ่มคนกลุ่มหนึ่งและส่วนใหญ่ความเชื่อมักเกี่ยวข้องกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์หรือสิ่งที่มีอำนาจเหนือธรรมชาติ

คนในจังหวัดภูเก็ต หมายถึง บุคคลที่มีภูมิลำเนาซึ่งอาจเกิดและเติบโตอยู่ภายในจังหวัดภูเก็ตหรือบุคคลที่อาศัยอยู่ภายในจังหวัดภูเก็ตแต่ไม่ได้เกิดและเติบโตอยู่ภายในจังหวัดภูเก็ตซึ่งอาจเข้ามาเพื่อการทำงาน การศึกษา หรือด้วยสาเหตุอื่น ๆ

แนวคิดและทฤษฎี

ความเชื่อ หมายถึง เห็นตามด้วย มั่นใจ และไว้ใจ การยอมรับนับถือ เชื่อมั่นในสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่อาจต้องอยู่บนพื้นฐานของความคิด เหตุผลที่พิสูจน์ได้หรืออาจตั้งอยู่บนพื้นฐานของการยอมรับ ศรัทธาโดยปราศจากเหตุผลหรือต้องพิสูจน์ได้ ๆ ที่เป็นทั้งแนวทางในทางตัดสินใจเชื่อปฏิบัติและเว้นการปฏิบัติสิ่งใด ๆ โดยมีอิทธิพลเหนือจิตใจของบุคคลและมีการปฏิบัติสืบท่อ กันมาจนเป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่งของมนุษย์ (พระสุทัศน์ ธรรมเมธี, 2564)

ความเชื่อ หมายถึง เป็นเรื่องราวของความศรัทธาที่คนในชุมชนมีต่อสิ่งต่าง ๆ ที่เชื่อว่าสิ่งนั้น ๆ จะสามารถบันดาลให้ตนมีความสุขหรือความทุกข์ได้ในชีวิตอันเป็นความเชื่อที่คนในชุมชนมีต่อสิ่งที่อยู่

นอกเหนือธรรมชาติโดยเฉพาะเรื่องผิวพรรณที่อยู่คู่กับชุมชนมาช้านานจนกลายเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตของคนในชุมชน สู่การกำหนดเป็นสิ่งสูงสุดที่ต้องให้ความเคารพนับถือ (อาจมัดอัลชาเรีย มูเก็ม, 2559)

ความเชื่อ หมายถึง การยอมรับนับถือ เชื่อมั่นในสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่อาจตั้งอยู่บนพื้นฐานของความคิดเหตุผลที่พิสูจน์ได้หรืออาจตั้งอยู่บนพื้นฐานของการยอมรับศรัทธาโดยปราศจากเหตุผลหรือต้องพิสูจน์ใด ๆ ที่เป็นทั้งแนวทางในทางตัดสินใจเชื่อปฏิบัติ ละเว้นการปฏิบัติสิ่งใด ๆ โดยมีอิทธิพลเหนือจิตใจของบุคคลและมีการปฏิบัติสืบท่อกันมานานเป็นวัฒนธรรม อย่างหนึ่งของมนุษย์ (สมสวัสดิ์ เทพฤทธิินันท์, 2553)

ภูเก็ตมีการผสมผสานของคนพื้นเมือง ชาวจีน ชาวอินเดีย และชาวตะวันตก โดยชาวอินเดียเข้ามาในภูเก็ตเพื่อการค้า การเป็นแรงงาน และการเผยแพร่ศาสนา ซึ่งนำไปสู่การเกิดวัฒนธรรมข้ามชาติในด้านภาษา การสร้างที่อยู่อาศัย การแต่งกาย การรับประทานอาหาร การศึกษา และการประกอบอาชีพ (จารุณี คงกุล, 2561)

วิธีการศึกษา

- ใช้การศึกษาแบบค้นคว้าเอกสาร มีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารหลักฐานหลากหลาย แหล่งที่มาทั้งจากการวิจัยสารานุกรม หรือหนังสือต่าง ๆ ที่ได้มีการกล่าวถึงหรือบันทึกเรื่องราวเกี่ยวกับความเชื่อ เรื่องพระพิมเนศและประวัติความเป็นมาของพระพิมเนศตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน
- มีการรวบรวมข้อมูลเอกสารจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย ในเรื่องความเชื่อ ประวัติความเป็นมาของพระพิมเนศและการเข้ามาของศาสนาพราหมณ์ – อินดูในจังหวัดภูเก็ต
- ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้เก็บรวบรวมมาทั้งเรื่องประวัติความเป็นมา การเข้ามาของพระพิมเนศในประเทศไทย อิทธิพลและความสำคัญของพระพิมเนศที่มีต่อสังคมไทย ความเชื่อและวิธีการในการขอพรพระพิมเนศ
- นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาได้ทั้งหมดนำมาคัดกรองเนื้อหาแล้วทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล
- สรุปผลที่ได้จากข้อมูลที่ทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์และนำเสนอผลลัพธ์ที่ได้จากการศึกษา

ผลการศึกษา

- เพื่อศึกษาความเป็นมาของพระพิมเนศ พบร่วมกับชุมชนคือเทพเจ้าที่เป็นที่รู้จักกันมากที่สุด องค์หนึ่งและตัวของพระพิมเนศเองยังมีจุดกำเนิดที่หลากหลายซึ่งมาจากทั้งด้านน้ำ ความเชื่อ และที่บันทึกไว้ในคัมภีร์ต่าง ๆ ทำให้เรื่องราวประวัติของพระพิมเนศมีความแตกต่างกันออกไปตามแต่ละแหล่งที่มาบาง

ดำเนินกล่าวว่าพระพิฆเนศกำเนิดจากพระแม่ปราตีแต่บางตำนานบอกว่ากำเนิดจากพระศิวะหรือกำเนิดมาจากหั้งคู่มีพี่ชายคือพระขันธุ์มารและยังมีความเชื่อที่ว่าพระพิฆเนศว่ามีชาญา 2 องค์คือนางสิทธิและนางพุทธิและมีโอรสจากนางสิทธิซึ่ว่าเกشمและจากนางพุทธิซึ่ว่าลากะ อย่างไรก็ตามคำมีส่วนใหญ่มักกล่าวว่าพระพิฆเนศทรงถือพระมหาจารย์ทั้งยังละเอียนจากการร่วมประเคนอีกด้วย พระนามของพระพิฆเนศเองก็มีอยู่หลากหลายชื่อหลัก ๆ จะมีอยู่ 108 พระนาม ถึงจะมีความแตกต่างอยู่มากแต่ก็มีจุดร่วมที่เหมือนกันในแบบทุกความเชื่อคือตัวของพระพิฆเนศมักถูกกล่าวถึงว่ามีศรีษะเป็นช้าง มีขาหางเดียว มีพาหนะเป็นหนู และตัวของพระพิฆเนศมักถูกยกย่องว่าเป็นตัวแทนของสติปัญญา ศิลปวิทยาการ และความสำเร็จ เป็นเทพที่จะคอยชัดอุปสรรคแก่บุคคลที่ค้อยทำความดีและจะเป็นอุปสรรคที่ยิ่งใหญ่แก่เหล่าคนพาล และดำเนินโดยส่วนใหญ่ยังกล่าวอีกว่าหากจะบูชาเทพองค์ใดก็ตามแต่จะต้องทำการบูชาพระพิฆเนศก่อนมิใช่การบูชาเทพองค์ดังกล่าวจะไม่สมฤทธิ์ผล สิ่งนี้แสดงให้เห็นว่าถึงแม้จะมีการกล่าวถึงพระพิฆเนศโดยมีความแตกต่างกันบ้างในแต่ละตำนานแต่ทั้งหมดล้วนแสดงให้เห็นว่ากล่าวถึงพระพิฆเนศองค์เดียวกัน

2. เพื่อศึกษาความเชื่อเรื่องพระพิฆเนศของคนในจังหวัดภูเก็ต พบร่วมกับความเชื่อเรื่องพระพิฆเนศเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นมาจากหลากหลายปัจจัยซึ่งส่วนใหญ่เป็นเพราะการได้รับอิทธิพลจากศาสตราจารย์และได้แผ่ขยายออกไปอย่างรวดเร็วเนื่องจากในความเชื่อส่วนใหญ่พระพิฆเนศเป็นเทพแห่งสติปัญญาและความสำเร็จดังนั้นจึงทำให้สามารถเข้าถึงผู้คนได้หลากหลายกลุ่มและอยู่คู่กับสังคมในหลากหลายวัฒนธรรมมาได้อย่างช้านาน ทั้งนี้ความเชื่อและเรื่องพระพิฆเนศแม้จะแตกต่างกันในแต่ละพื้นที่แต่ก็มีส่วนที่มีความเชื่อมโยงกัน เช่นการมีศรีษะเป็นช้างหรือการที่มีพาหนะเป็นหนูสิ่งนี้แสดงให้เห็นว่าความเชื่อเรื่องพระพิฆเนศนั้นมีมิตินำเสนอที่ยาวนานมากและมาจากแหล่งเดียวกัน นอกจากนี้การบูชาพระพิฆเนศยังมีส่วนที่แสดงให้เห็นถึงความเชื่อมโยงกับเทพองค์อื่น ๆ เนื่องจากเมื่อจะทำการบูชาเทพองค์ใดก็ตามแต่ในศาสตราจารย์ผู้คนมักจะนิยมบูชาพระพิฆเนศก่อนจากนั้นจึงค่อยทำการบูชาเทพที่ต้องการอยู่เสมอ แต่ปัจจัยหลักที่ส่งผลให้ผู้คนบูชาตัวของพระพิฆเนสนั้นคือการที่พระพิฆเนศเป็นเทพแห่งความสำเร็จดังนั้นจึงมีความเชื่อว่าหากทำการบูชาพระพิฆเนศก่อนกระทำสิ่งใด ๆ จะเป็นผลให้สิ่งที่ทำนั้นประสบความสำเร็จไปได้ด้วยดีปราศจากอุปสรรคที่ค้อยขัดขวางนอกจากนี้พระพิฆเนศยังเป็นเทพแห่งสติปัญญาทำให้เกิดความเชื่อที่ว่าการบูชาพระพิฆเนสนั้นจะส่งผลให้ช่วยเพิ่มพูนสติปัญญาและความเฉลี่ยวฉลาดและยังมีความเชื่อที่ว่าพระพิฆเนศคือเทพแห่งศิลปะผู้ที่ต้องการหรือประกอบอาชีพสายศิลปะจึงมักบูชาพระพิฆเนศเพื่อให้ประสบความสำเร็จกับสายอาชีพแขนงนี้

อภิปรายผลการศึกษา

1. เพื่อศึกษาความเป็นมาของพระพิมเนศพบว่าพระพิมเนศนั้นคือเทพเจ้าที่เป็นที่รู้จักกันมากที่สุดองค์หนึ่งและตัวของพระพิมเนศเองยังมีจุดกำเนิดที่หลากหลายซึ่งมาจากทั้งด้าน ความเชื่อ และที่บันทึกไว้ในคัมภีร์ต่าง ๆ ทำให้เรื่องราวประวัติของพระพิมเนศมีความแตกต่างกันออกไปตามแต่ละแหล่งที่มาแต่ถึงอย่างนั้นก็มีจุดร่วมที่เหมือนกันในแบบทุกความเชื่อคือตัวของพระพิมเนศมักถูกกล่าวถึงว่ามีศีริเป็นช้าง มีง้าว เดียว มีพาหนะเป็นหนู และตัวของพระพิมเนศมักถูกยกย่องว่าเป็นตัวแทนของสติปัญญา ศิลปวิทยาการและความสำเร็จ เรื่องราวประวัติของพระพิมเนศนั้นได้เผยแพร่ออกไปในหลายพื้นที่ทำให้แต่ละด้านเกิดความแตกต่างกันขึ้นและเกิดเป็นปางต่าง ๆ มากมายหลากหลายนามสิงห์แสดงให้เห็นถึงประวัติความเป็นมาของพระพิมเนศที่ปรากฏในความเชื่อและหลักฐานต่าง ๆ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าตำนานของพระพิมเนศนั้นกำเนิดขึ้นมาแล้วอย่างยาวนานดังจะเห็นได้จากตำนานของพระพิมเนศนั้นได้แทรกซึมลงไปในหลากหลายศาสนาและหลากหลายวัฒนธรรม แม้แต่ในศาสนาพุทธเองก็มีกล่าวถึงตัวของพระพิมเนศเอาไว้แต่ตำนานที่เกี่ยวกับพระพิมเนศที่เป็นที่รู้จักกันมากที่สุดคือตำนานของพระพิมเนศที่มาจากศาสนาอินดูซึ่งมีอธิพลและมีผู้คนนับถือมากกว่าตำนานอื่น ๆ ที่มีกล่าวถึง ดังนั้นจึงจะเห็นได้ว่าประวัติของตัวพระพิมเนศเองมีการกล่าวถึงมาตั้งแต่ยุคโบราณ สิ่งนี้แสดงให้เห็นถึงประวัติศาสตร์เรียกความเป็นมาของพระพิมเนศตั้งแต่อดีตจนกระทั่งสืบอดมาถึงสมัยปัจจุบัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ นักรบ นาคสุวรรณ (2551) ที่กล่าวว่า พระพิมเนศหมายถึงเทพเจ้าในศาสนาอินดูที่เสียงเป็นช้างได้รับการนับถือเป็นบรมครูในศาสตร์ต่าง ๆ และเป็นเทพเจ้าแห่งความสำเร็จมีหลายชื่อแต่หมายถึงองค์เดียวกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ นักวัฒนธรรม (2552) ที่กล่าวว่า พระพิมเนศนั้นมีหลายตำนานว่าด้วยการกำเนิดของท่านแต่ในคัมภีร์ศาสตร์พราหมณ์ได้อธิบายการกำเนิดของพระพิมเนศไว้ว่าเกิดจากพระศิริและมีหน้าที่เพื่อขัดขวางคนชั่วไม่ให้ทำการต่าง ๆ ได้อย่างราบรื่นและเปิดทางสะดวกต่อเทวดาและคนดีให้สำเร็จได้ง่ายดาย สอดคล้องกับงานวิจัยของ โภสินทร์ ชิตามร (2553) ที่กล่าวว่า พระอุมาและพระศิริศึกษากันเรื่องการหาคู่ครองให้แก่โอรสของพระองค์คือพระพิมเนศและพระขันธกุมาห์ทั้งสองจึงได้ตั้งกติกาว่าใครนรรอบโลกได้ก่อนคนนั้นจะได้แต่งงานก่อนพระพิมเนศจึงได้ใช้สติปัญญาของตนจนทำให้เป็นฝ่ายชนะและได้วิวาร์ทกับนางสิทธิและพุทธิพิริตของพระประชาปติวิศวารูปและมีอิทธิพลมากที่สุดจากนางพุทธิชื่อลักษณ์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ โสภนา ศรีจำปา (2558) ที่กล่าวว่า พระพิมเนศเป็นเทพที่ประจำอุปสරคและเทพแห่งความฉลาดและสติปัญญาและยังเป็นตัวแทนสติปัญญาและอารมณ์ระหว่างความมีเมตตาและความงามและพระพิมเนศยังมีพระนามนับพันจนไม่สามารถสูงทั้งหมดได้ทุกวันจึงเลือกสรรเฉพาะพระนำหลัก ๆ แค่ 108 พระนาม สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศุภลักษณ์ หัตถพนม (2558) ที่กล่าวว่า คัมภีร์บาง

ฉบับได้กล่าวถึงพระพิมเนศว่ามีข่าย 2 องค์คือนางสิทธิและนางพุทธอิอย่างไรก็ตามคำมีส่วนใหญ่มากกล่าวว่า พระพิมเนศทรงถือพรหมจรรย์ทั้งยังลงทะเบียนจากการร่วมประเพณีอีกด้วยซึ่งในด้านนอันเดียได้กล่าวว่าพระองค์ไม่ประเสริฐที่จะสมรสกับสาวรีได้โดยพระองค์ให้เหตุผลว่าหากยังหาสาวรีที่ดงามและทรงพลังหนังเช่นมาตราไม่ได้ก็จะยังไม่แต่งงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิลปะ พินไชยศรี และไวชาลี พินไชยศรี (2560) ที่กล่าวว่า พระพิมเนศเป็นเทพของศาสนาพราหมณ์อินดูมีเสียงเป็นช้างมีกรรณว้างใหญ่มีง่วงยาแต่มีร่างกายเป็นมนุษย์ รูปร่างของพระพิมเนศแสดงถึงสิ่งลึกลับที่เป็นมงคลสอนถึงความดีและความสำเร็จเป็นสัญลักษณ์แห่งความรู้และ ปัญญาอีกด้วย

2. เพื่อศึกษาความเชื่อเรื่องพระพิมเนศของคนในจังหวัดภูเก็ตพบว่าความเชื่อเรื่องพระพิมเนศเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นมาจากหลากหลายปัจจัยซึ่งส่วนใหญ่เป็นเพราะการได้รับอธิษฐานจากศาสนาอินดู และได้แผ่ขยายออกไปอย่างรวดเร็วเนื่องจากในความเชื่อส่วนใหญ่พระพิมเนศเป็นเทพแห่งสติปัญญาและความสำเร็จดังนั้นจึง ทำให้สามารถเข้าถึงผู้คนได้หลากหลายกลุ่มและอยู่คู่กับสังคมในหลากหลายวัฒนธรรมมาได้อย่างช้านาน ทั้งนี้ ความเชื่อและเรื่องพระพิมเนศแม้จะแตกต่างกันในแต่ละพื้นที่แต่ก็มีส่วนที่มีความเชื่อมโยงกัน เช่น การมีศีรษะ เป็นช้างหรือการที่มีพานะเป็นหนูสิ่งนี้แสดงให้เห็นว่าความเชื่อเรื่องพระพิมเนศน่าจะมีต้นกำเนิดที่ยานาน มากและมาจากแหล่งเดียวกัน นอกจากนี้การบูชาพระพิมเนศยังมีส่วนที่แสดงให้เห็นถึงความเชื่อมโยงเกี่ยวกับ เทพองค์อื่น ๆ เนื่องจากเมื่อจะทำการบูชาเทพองค์ใดก็ตามแต่ในศาสนาอินดูผู้คนมักจะนิยมบูชาพระพิมเนศ ก่อนจากนั้นจึงค่อยทำการบูชาเทพที่ต้องการอยู่เสมอ แต่ปัจจัยหลักที่ส่งผลให้ผู้คนบูชาตัวของพระพิมเนศนั้น คือการที่พระพิมเนศเป็นเทพแห่งความสำเร็จดังนั้นมีความเชื่อว่าหากทำการบูชาพระพิมเนศก่อนจะทำสิ่ง ใด ๆ จะเป็นผลให้สิ่งที่ทำนั้นประสบความสำเร็จไปได้ด้วยดีปราศจากอุปสรรคที่คอยขัดขวางนอกจากนี้พระ พิมเนศยังเป็นเทพแห่งสติปัญญาทำให้เกิดความเชื่อที่ว่าการบูชาพระพิมเนศนั้นจะส่งผลให้ช่วยเพิ่มพูน สติปัญญาและความเฉลียวฉลาดและยังมีความเชื่อที่ว่าพระพิมเนศคือเทพแห่งศิลปะผู้ที่ต้องการหรือประกอบ อาชีพสายศิลปะจึงมักบูชาพระพิมเนศเพื่อให้ประสบความสำเร็จกับสายอาชีพแขนงนี้ สอดคล้องกับงานวิจัย ของ จิรัสสา คชาชีวะ (2527) ที่กล่าวว่า คติความเชื่อเกี่ยวกับพระพิมเนศว่าที่มีอยู่ในประเทศไทยแม้จะแตก สาขาออกไปโดยเฉพาะในปัจจุบันที่ยังคงคิดถึงว่าพระคเณศเป็นเทพแห่งศิลปวิทยาเป็นหลักใหญ่ก็น่าจะมี แนวคิดหลักมาจากคติความเชื่อเดิมที่ว่า พระพิมเนศเป็นเทพแห่งอุปสรรคนั่นเอง และยังเชื่อกันว่าพระ คเณศมีกำเนิดจากการเป็นภูตผีชนิดหนึ่งหรือผีป่าซึ่งเป็นบริวารของ “ผู้เป็นใหญ่สูงสุด” กล่าวกันว่าภูตเหล่านี้มี จำนวนมากมายเป็นผู้ปกป้องคุ้มครองป่าเขาโดยวิญญาณเหล่านั้น ได้รวมตัวกันเป็นเทพช้างเพียงองค์เดียวคือ “คณปติ” หรือพระคเณศซึ่งต่อมากลายเป็นเทพผู้ขัดอุปสรรค สอดคล้องกับงานวิจัยของ ราชันย์ เวียงเพิ่ม

(2550) ที่กล่าวว่า พระคเณศ (Ganesha) เป็นเทพเจ้าองค์หนึ่งที่ชาวอินดูทุกรัตนะได้ให้ความเคารพนับถือ เป็นอย่างยิ่ง อันเนื่องมาจากการได้รับอิทธิพลจากคติความเชื่อในเทวตำนานเกี่ยวกับพระคเณศที่มี เรื่องราวกล่าวถึงบทบาทด้านการเป็นเทพเจ้าแห่งอุปสรรคและความชัดข้องที่สามารถขัดขวางให้ผู้ที่ไม่เคารพบูชา พระองค์ต้องพบกับอุปสรรคหนึ่งประการ แต่ในขณะเดียวกันหากผู้ใดเคารพบูชาด้วยศรัทธาพระคเณศจะเป็นผู้อำนวยความสำเร็จ ความเจริญ และสวัสดิมงคลแก่ผู้สักการะ ดังนั้นผู้ที่ต้องการประสบความสำเร็จในกิจการใด ๆ จึงต้องบูชาพระคเณศก่อนเสมอ สาเหตุแห่งการเป็นเทพแห่งอุปสรรคนั้น เกิดจากพระศีวะได้แต่งตั้งพระคเณศให้เป็นหัวหน้าคณะบริวารของพระองค์ พร้อมกับพระท่านพรให้พระคเณศได้รับการเคารพบูชา ก่อนเทพเจ้าพระองค์อื่น ๆ คติการเคารพพระคเณศที่ปรากฏในสังคมไทยมีที่มาจากการเผยแพร่ทั่วโลก ที่เข้ามาสู่สังคมไทยในอดีต ตามหลักฐานทางประวัติศาสตร์เชื่อกันว่าลัทธิยินดูเข้ามาสู่สังคมไทยก่อนสมัยสุโขทัย สอดคล้องกับงานวิจัยของ นกรบ นาคสุวรรณ (2551) ที่กล่าวว่า ในปัจจุบันในสังคมไทยให้ความเคารพนับถือแก่องค์พระพิฆเนศ ไม่ว่าจะเป็นศิลปิน หรือประชาชนธรรมดาทั่วไป เพราะมีความเชื่อว่าพระองค์เป็นเทพแห่งความสำเร็จข้อสรุปที่ได้จากการศึกษาคืบ คติความเชื่อ เกี่ยวกับพระพิฆเนศที่มีอยู่ในประเทศไทย เม็จฉาแตกต่างสาขาออกไป โดยเฉพาะในปัจจุบันที่ มีดลือคติที่ว่าพระคเณศเป็นเทพแห่งศิลปวิทยาเป็นหลักใหญ่ก็น่าจะมีแนวคิดมาจากคติความเชื่อเดิม ที่ว่า พระพิฆเนศเป็นเทพแห่งอุปสรรคนั้นเอง และคติความเชื่อเหล่านั้นก็ไม่ได้เป็นตัวกำหนดรูปแบบของพระพิฆเนศที่พับในประเทศไทยอย่างเด่นชัด ลักษณะความเชื่อและบทบาทของพระพิฆเนศนั้นมีพัฒนาการมาเป็นลำดับ ในประเทศไทยเดิมมีความเชื่อพระพิฆเนศเป็นเทพเจ้าแห่งอุปสรรค เทพเจ้าผู้ประทานความสำเร็จ เทพเจ้าที่เป็นบรมครูและรอบรู้ในศิลปศาสตร์ต่าง ๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศุภลักษณ์ หัตถพนม (2558) ที่กล่าวว่า พระคเณศ เป็นมหาเทพเจ้ายอดที่มีคนเคารพรักอย่างแพร่หลายที่สุดในหมู่คนหลาย ชาติหลากหลายและทุกชนชั้น เพราะพระคเณศไม่ถือพระองค์และไม่เครียรังเกียจผู้ใด ทุกคนสามารถเข้าถึงพระคเณศได้ พระองค์พร้อมที่จะรับฟังคำวิงวอนของทุกคนอยู่ตลอดเวลา พระคเณศยังเป็นเทพเจ้าที่ผู้คนต่างลัทธิเคารพรักและได้รับการบูชา กันมากที่สุดในบรรดาเทพเจ้า อินดูทั้งหลายภายหลังพุทธศาสนาที่ 10 คติการนับถือพระคเณศได้แพร่ออกนอกประเทศอินเดีย และปรากฏอยู่ในแบบทุกแห่งที่อิทธิพลทางวัฒนธรรมอินเดียแฝงไปถึง รวมทั้งภูมิภาคเอเชียและเอเชีย ตะวันออกเฉียงโดยเฉพาะอย่างในประเทศไทยที่นับถือ พระพุทธศาสนา ส่งผลให้เกิดคติความเชื่อและการเคารพบูชาพระคเณศในฐานะต่าง ๆ ดังปรากฏใน พระพุทธศาสนาพุทธนิกาย Hinayana ที่ยอมรับนับถือพระคเณศว่าเป็น “สิทธิชาติ” ซึ่งหมายถึงผู้ประทาน ความสำเร็จ โดยปรากฏทั่วไป เรียกว่า “คณปติ-หาทัย” สอดคล้องกับงานวิจัยของ โสภณ ศรีจำปา (2558) ที่กล่าวว่า พระคเณศเป็นเทพเจ้าที่ขัดอุปสรรค อีกทั้งยังเป็นเทพแห่งความฉลาดรอบรู้ ใน

ศิลปวิทยาต่าง ๆ มีต้นกำเนิดจากประเทศอินเดีย เป็นเทพองค์หนึ่งที่พ่อค้าและพระมหาณีชาวอินเดียซึ่งเดินทางเข้ามาค้าขายนำมายเป็นเครื่องประดับในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ประมาณพุทธศตวรรษที่ 8-10 ลอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิลปะ หินไซศรี และไวชาลี หินไซศรี (2560) ที่กล่าวว่า ความเชื่อเรื่องพระพิมเนศ เทพแห่งศาสนา Hindoo นั้นดูจะยังคงอยู่ให้เป็นเทพที่จะต้องทำการบูชา ก่อนเทปองค์นี้ เพราะมีความเชื่อว่า พระพิมเนศเป็นเทพที่วางตัวเป็นกลาง กลุ่มศิลปิน นักแสดงและผู้มีฝันที่ประสบความสำเร็จในการดำเนินชีวิตในการทำงานด้านการบันเทิง ยิ่งให้การเคารพนับถือบูชา กันมาก เมื่อรวมศิลปกรรมเกิดขึ้นและรับตราดังกล่าวมาเป็นตราประจำจักรมต์อามาระพิมเนศร์จึงกล่าวมาเป็นเทพและศิลปวิทยาของไทยโดยสมบูรณ์ นอกจากนี้ต่อมาได้กล่าวถึงที่มาของพระพิมเนศไว้ในตัวแห่งนี้ที่สูง เป็นเทพที่มีความสำคัญและถูกนับถือมาก มีความเชื่อว่า พระพิมเนศเป็นมหาเทพที่ดีพร้อมครอบคลุมด้วยความดี งามสมควรแก่การยกย่องบูชาเป็นนิจແນ้แต่พระศิริมหาเทพผู้สร้างและพระบิดาแห่งองค์พระ พิมเนศยังกล่าวว่า ไม่ว่าจะกระทำการสิ่งใดหรือทำพิธีบูชาใด ให้ทำการบูชาพระพิมเนศก่อนจะทำการทั้งปวง ผู้ใดต้องการความสำเร็จให้บูชาพระพิมเนศ ผู้ใดต้องการพ้นจากความขัดข้องทั้งปวง ให้บูชาพระพิมเนศ ลอดคล้องกับงานวิจัยของ วีโรจน์ นาคชาตรี (2566) ที่กล่าวว่า ชาวไทยจำนวนมากที่นับถือพระพุทธศาสนาเชื่อและศรัทธาต่อพระพิมเนศ ซึ่งเป็นเทพเจ้าในศาสนาพราหมณ์ - อินดูแม้ว่าสังคมไทยเป็นสังคมแบบพหุวัฒนธรรม คือ มีวัฒนธรรมที่มากมายแตกต่างกัน ออกไป รวมทั้งความเชื่อทางศาสนาที่มีอยู่อย่างหลากหลาย

ข้อเสนอแนะ

1) ข้อเสนอแนะด้านการวิจัย

1.1) วิธีการเก็บข้อมูลแบบเชิงลึกโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์กับผู้นำทางศาสนาหรือผู้มีความรู้เรื่องพระพิมเนศและประชาชนทั่วไปเพื่อให้ได้มุมมองเกี่ยวกับความเชื่อของพระพิมเนศที่มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น

1.2) การใช้เครื่องมือวิจัยแบบผสมผสานทั้งการใช้วิธีเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการค้นคว้าเอกสาร และการเก็บข้อมูลแบบเชิงปริมาณโดยการใช้แบบสอบถามเพื่อให้ได้ข้อมูลภาพรวมเกี่ยวกับความเชื่อเรื่องพระพิมเนศที่ครบถ้วนสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

2) ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1) การเปรียบเทียบความเชื่อเรื่องพระพิฆเนศในกลุ่มประชากรที่มีศาสนาหรือวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน เพื่อศึกษาความแตกต่างเกี่ยวกับความเชื่อเรื่องพระพิฆเนศในกลุ่มชาติพันธุ์ หรือกลุ่mwัฒนธรรม ที่มีอยู่อย่างหลากหลายในจังหวัดภูเก็ต

2.2) การเปรียบเทียบความเชื่อเรื่องพระพิฆเนศของคนในจังหวัดภูเก็ต กับความเชื่อเรื่องพระพิฆเนศของผู้คนที่อาศัยอยู่บริเวณอื่น ว่ามีความแตกต่างกันอย่างไร เนื่องจากภูเก็ตมีสภาพแวดล้อมที่มีความพิเศษแตกต่างจากพื้นที่อื่น เนื่องจากเป็นเกาะและเป็นเมืองท่าที่มีผู้คนจากหลากหลายพื้นที่และหลากหลายวัฒนธรรมมาตั้งถิ่นฐานอาศัยอยู่ร่วมกัน

บรรณานุกรม

โภสินทร์ ชิตามร. (2553). 14 คำตามน้ารู้เกี่ยวกับองค์พระพิฆเนศwor. วารสารวิชาการคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 5(1), 11-22.

<https://so05.tci-thaijo.org/index.php/fineartstujournal/issue/view/16355>

จาธุณี คงกุล. (2561). วัฒนธรรมข้ามชาติในจังหวัดภูเก็ต. วารสารกรรประเทศธรรม, 21(39), 110-121.

<https://culturalapproach.siam.edu/images/magazine/w21ch39/10.pdf>

จรัสสา คชาชีวะ. (2527). คติความเชื่อและรูปแบบของพระพิฆเนศworที่พบในประเทศไทย. [วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร].

<https://sure.su.ac.th/xmlui/handle/123456789/1285>

นักรบ นาคสุวรรณ. (2551). ความเชื่อและพิธีกรรมของประชาชนที่มีต่อพระพิฆเนศ : กรณีศึกษาเทวสถานในกรุงเทพมหานคร. [วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราธิราช].

<https://ir.stou.ac.th/bitstream/123456789/630/1/fulltext%20%281%29.pdf>

นัจภัค เสารง. (2552). ลักษณะบุชาพระพิฆเนศ : กรณีศึกษาเทวสถานพระพิฆเนศwor (สนามบินน้ำ) ถนนสนามบินน้ำ จังหวัดนนทบุรี. [วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร].

<https://sure.su.ac.th/xmlui/handle/123456789/5553>

บำรุง คำเอก. (2558). อิทธิพลของศาสนาพราหมณ์-อินดูในสมัยรัตนโกสินทร์. วารสารวิชาการ Veridian E-Journal,Silpakorn University, 8(2), 2339-2412.

<https://he02.tci-thaijo.org/index.php/Veridian-E-Journal/article/view/45461/37604>

- ประสพชัย พสุนนท์. (2554). ปัจจัยและพฤติกรรมการบูชาพระพิมเนศวรของนักศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี. วารสารครื่นเครินทริโตรพวิจัยและพัฒนา, 3(6), 27-38.
<https://ejournals.swu.ac.th/index.php/swurd/article/download/1832/1894/6004>
- พระสุทัตวัฒน์ จรณแมรี. (2564). ศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับความเชื่อของลัทธมไทยตามหลักการลามสูตร. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย].
<https://e-thesis.mcu.ac.th/thesis/download/7127>
- ราชันย์ เวียงเพิ่ม. (2550). พระคเณศ : ตำนานและพิธีกรรมในลัทธมไทย. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. <http://cuir.car.chula.ac.th/handle/123456789/15683>
- วีโรจน์ นาคชาตรี. (2566). การท่องเที่ยวเชิงศาสนา: กรณีศึกษา พระพิมเนศ วัดสมานรัตนาราม จังหวัดฉะเชิงเทรา. วารสารรามคำแหง, 42(2), 117-132.
<https://so05.tci-thaijo.org/index.php/huru/article/view/269929>
- ศิลปะ หินไซศรีและไวชาลี หินไซศรี. (2560). พระทิฆเนศ: แนวคิด พัฒนาการ และวิัฒนาการผลผลิตงานทางความเชื่อ ในลัทธมไทย (รายงานการวิจัย). มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงข์พุทธสocr. ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ศุภลักษณ์ หัตถพนม. (2558). การศึกษาวิเคราะห์การเคารพบูชาพระคเณศของชาวพุทธในลัทธมไทย. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์].
http://ethesisarchive.library.tu.ac.th/thesis/2015/TU_2015_5506031631_4771_2956.pdf
- สมสวัสดิ์ เทพฤทธินันท์ (2553). ความรู้ ความเชื่อ และพฤติกรรมเรื่องกฎแห่งกรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์].
<http://repository.nida.ac.th/handle/662723737/548>
- โสภนา ศรีจำปา. (2558). พระคเณศ อุมตะเทพอินเดียสู่ลัทธมไทยในมิติภาษาและวัฒนธรรม. วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร, 35(1), 33-60.
<http://www.resource.lib.su.ac.th/ejournal/index.php/sujtsoc/36-jour/sujour/155-sujtv35no1>
- อาทัยดอัลชาเรีย มูเก็ม. (2559). ประเพณี พิธีกรรม ความเชื่อ ที่มีความลับพ้นธ์ ต่อวิถีชีวิต ของชนกลุ่มชาติพันธุ์ เช่นรบн พื้นที่บ้านจารย์ อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์. [ประกาศนียบัตรบัณฑิต, วิทยาลัยพัฒนาศาสตร์ปัจย อึ้งภากรณ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์].
https://ethesisarchive.library.tu.ac.th/thesis/2016/TU_2016_5900080218_7011_4806.pdf